

РЕШЕНИЕ

№ 5229

гр. София, 03.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в публично заседание на 03.08.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **6347** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 84, ал.2 вр. с чл.77, ал.1 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Р. У. М., ЛНЧ7000922754, гражданин на А., срещу решение № 1286 от 19.01.2023 г. на заместник - председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ- МС), с което, на основание чл.77, ал.1, вр. с чл. 15, ал.1, т.3 от ЗУБ, е прекратено производството му за предоставяне на международна закрила.

В жалбата са изложени твърдения за нищожност и незаконосъобразност на обжалваното решение. Твърди се, че административният орган е трябвало да се произнесе по същество в производство по предоставяне на международна закрила, като съобрази актуалната обстановка в страната му на произход, въпреки, че той е бил в А., откъдето е върнат. Моли съда да отмени решение № 1286 от 19.01.2023 г. на заместник - председателя на ДАБ – МС и да върне преписката за ново разглеждане със задължителни указания по приложението на закона.

Ответникът, заместник-председателят на ДАБ-МС, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Представя административната преписка. Излага доводи за законосъобразност на обжалваното решение. Моли съда да отхвърли обжалването.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите на страните, съгласно чл.235, ал.2 ГПК вр. чл.144, ал.1

АПК, от фактическа страна установи следното:

С молба вх. № РД09-ВР-1294 от 18.03.2022г. на РПЦ С., ПМЗ – Военна рампа, жалбоподателят Р. У. М., гражданин на А., е поискал предоставяне на международна закрила. При регистрацията са му предоставени указания за правата и задълженията му по време на процедурата по молбата му за международна закрила, които са преведени на разбираем за него език, което той е удостоверил с подпис на 18.03.2022г. С решение за настаняване № 049 от 18.03.2022г е бил настанен в РПЦ С., ПМЗ – Военна рампа.

В хода на производството е установено, че чужденецът самоволно е напуснал РПЦ – С., ПМЗ – Военна рампа и от 25.03.2022г. е в неизвестност, за което е изготвена докладна записка с вх. № РД-09-ВР-1566/25.03.2022. Не е подадено искане за разрешение чужденецът да пребивава на друг адрес, различен от този на РПЦ – С., ПМЗ – Военна рампа и след като в 30-дневен срок в ДАБ – МС не е постъпила информация, от която да е видно, че са налице обективни причини, попречили на кандидата за закрила да уведоми ДАБ – МС за промяна на адреса, на основание чл. 15, ал.1, т.3 от ЗУБ и поради невъзможност да бъдат проведени процесуални действия за събиране на доказателства, свързани с молбата му за международна закрила, с решение № 8344/29.06.2022г. на заместник- председателя на ДАБ – МС, производството за предоставяне на международна закрила на Р. У. М. е прекратено.

С молба рег.№ УП-8166/02.12.2022г. Р. У. М. е поискал да бъде настанен в бежанския център в кв. Военна рампа и производството му за предоставяне на международна закрила в Република България да бъде възобновено.

С решение за настаняване № 212 от 02.12.2022г. афганистанският гражданин е настанен в РПЦ – С..

В хода на производството за предоставяне на международна закрила е установено, че чужденецът самоволно е напуснал центъра и от 07.12.2022г. е в неизвестност, за което е изготвена докладна записка с вх. № РД09-ВР-5243/07.12.2022г. Няма постъпило искане за разрешение да пребивава на друг адрес и в законоустановения 30-дневен срок в ДАБ – МС не е постъпила информация, от което да е видно, че обективни причини са попречили на чужденеца да уведоми ДАБ – МС за промяна на адреса.

С предложение № УП-8166 от 09.01.2022г. интервюиращ орган при ДАБ – МС е предложил на председателя на агенцията да бъде прекратено производството за предоставяне на международна закрила на Р. У. М., с оглед наличието на основания по чл. 15, ал.1, т.3 от ЗУБ и поради невъзможност да бъдат проведени процесуални действия за събиране на доказателства, свързани с молбата му за международна закрила.

Като е съобразил изложените в предложението факти, на основание чл. 77, ал.1 вр. с чл. 15, ал.1, т.3 от ЗУБ, заместник-председателят на ДАБ – МС е постановил обжалваното в настоящето производство решение № 1286 от 19.01.2023 г., с което е прекратено производството за предоставяне на международна закрила на Р. У. М..

Решението е връчено на адресата си на 21.06.2023г., преведено му е на език, който владее, което е установено с положените подписи. Жалбата до съда е подадена чрез административния орган на 28.06.2023г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в рамките на преклузивния срок по чл. 84, ал.2 от ЗУБ, от адресата на обжалваното решение, за когото е налице правен интерес от оспорването

му, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореното в настоящото производство решение е издадено от компетентен орган - заместник-председател на ДАБ, на когото съобразно предвидената в нормата на чл. 52 от ЗУБ (изм. ДВ бр. 89 от 2020 г.) възможност председателят на ДАБ надлежно е делегирал правомощията си по чл. 48, ал. 1, т. 1 - т. 4 от ЗУБ с представената по делото заповед № 03-15/03.05.2022 г.

Административният акт е издаден в предвидената в закона писмена форма и съдържа фактически и правни основания за издаването му. Решението съдържа предвидените в чл.59, ал.2 АПК задължителни реквизити.

Настоящият съдебен състав счита, че административният орган е издал законосъобразно решение, като е съобразил всички факти и обстоятелства, събрани в хода на производството по молбата за предоставяне на международна закрила.

Производството за предоставяне на статут се образува по молба на търсещия закрила и съгласно чл. 30, ал.1, т. 5 и т.9 ЗУБ, чужденецът е длъжен да пребивава на адреси, разрешени му от Държавната агенция за бежанците и да съдейства за изясняване на неговия случай, като съобщава пълна и достоверна информация на съответните длъжностни лица. Видно от представените по преписката доказателства, съдържащи собственоръчен подпис на лицето, на жалбоподателя са връчени указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България на 18.03.2022 г.

Установено е, че на 07.12.2022г. жалбоподателят самоволно е напуснал центъра за втори път, след като от 25.03.2022г. също е бил в неизвестност.

На следващо място, нито в административната преписка, нито в хода на съдебното производство се съдържат доказателства, от които да е видно, че в законоустановения 30-дневен срок от напускането на бежанския център, жалбоподателят е уведомил Държавната агенция за бежанците за промяна на адреса си или за обективна причина, която да го е възпрепятствала да го стори.

Съгласно чл. 15, ал.1, т.3 (относимата редакция - бр. 89 от 2020 г.), производството за предоставяне на международна закрила се прекратява, когато чужденецът промени адреса си, без да уведоми Държавната агенция за бежанците и в срок от 30 дни не посочи обективни причини за това.

В чл. 77, ал.1 от ЗУБ е предвидено, че, когато са налице основанията по чл. 15, ал. 1, председателят на Държавната агенция за бежанците взема решение за прекратяване на производството за предоставяне на международна закрила. В случая органът действа при условията на обвързана компетентност и след като, жалбоподателят е напуснал РПЦ – С., не е уведомил ДАБ – МС за новия си адрес и в 30-дневен срок не е посочил обективни причини за това (такива не са посочени и по-късно, включително и в жалбата до съда), то заместник-председателят на ДАБ – МС не разполага с друга възможност освен да прекрати производството за предоставяне на международна закрила.

Решението е издадено и в съответствие с целта на закона - да не се допуска неоправдано дълга висящност на производството за предоставяне на закрила в случаи, в които не са налице обективни причини за това и в които кандидатът за закрила с поведението си демонстрира липса на интерес.

По изложените съображения, че обжалваният в настоящото производство административен акт е постановен от компетентен орган, в законоустановената

форма, при спазване на процесуалните и материални разпоредби на закона и в съответствие с неговата цел, поради което е законосъобразен, а жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Воден от горното, на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, I отделение, 65-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. У. М., ЛНЧ7000922754, гражданин на А., срещу решение № 1286 от 19.01.2023 г. на заместник - председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерския съвет.

Решението не подлежи на касационно обжалване, съгласно чл.85, ал.3 във връзка с чл.84, ап. 2 от ЗУБ.

Съдия: